

అమృమృ.కామ్

కథ, స్వర్గన్హేః పాలగుమ్మి సీత

సంభాషణలు: వసుంధర

ఎపిసోడ్ 1:

Scene No. 1

నడివయస్మిరాలైన ముత్తెదువ పవిత్ర

హస్తం. సంప్రదాయబద్ధంగా ఆ చేతి
నిండుగా గాజులు. చేయి కదిలితే

మనోహరంగా గాజుల గలగల. ఆ శబ్దం
ఆగగానే గోరింటాకు పండిన చూపుదు వేలి

సృష్టికు ‘క్లిక్’ మన్న కంప్యూటర్ మౌస్. ఆ
వెంటనే కంప్యూటర్ మానిటర్ దివ్యతేజం.
ఆ తేజంనుంచి ఆవిరభువించిన ‘దుగ్గిరాల
కుటుంబం’ అన్న శీర్షిక. ఆ శీర్షికకింద

వరుసగా కుటుంబసభ్యుల పేర్లు.
బాణంగుర్తు వాటిమీద కదులుతూ

‘వెంకట్రావు’ పేరుమీద ఆగింది. ఆ పేరు
జూమ్ అయి పెద్దదోతుంది. ఆ పేరులోంచీ
ఓ ఇంటి తలుపు. బాణంగుర్తు మీదకు

రాగానే అది తెరుచుకుంది. కెమేరా ముందు
ఓ పేపరు. దానిమీద ‘మా తెలుగు తల్లికి
మళ్ళీ పూదండ- జ్ఞాన యెల్లో కొత్త
సీరియల్ అన్న పెద్ద శీర్షిక. ఆ పేపరు

అడ్డంతీస్తే- గంబీరమైన వెంక్రూవు ముఖం.

వెంక్రూవు: టీపీలో పెళ్ళిని పెల్లి అంటే ఏదోలా
ఉన్నా- పేపర్లో మల్లిని మళ్ళీ అంటే
ఎంతో బాగుంది-

అంటూ ఆ వార్తను కత్తిరించాడు. ఆ పక్కన
వరుసగా మూడు బోర్డులున్నాయి. మొదటి
బోర్డుమీద ‘మాయింటి ముచ్చట్లు’ అన్న
శీర్షిక. దానికింద ‘మంచిని పెంచుకో. మంచి
మాట పంచుకో’ అన్న సూక్తి. ఆ సూక్తి కింద
పేపర్ కటింగ్ పిన్ చేసాడు.

రెండోబోర్డుమీద, ‘మనమూ- మన
దినచర్య’ అన్న శీర్షిక. దానికింద ‘శక్తినిచ్చ
సూర్యుడు రోజూ ఉదయస్తాడు. ఆయన
మార్పుకోరితే భూమికి ప్రశయమే’ అన్న
సూక్తి. దానికింద ‘దినచర్యలో మార్ప
లేకుండా’ అన్న సబ్జెక్చింగ్ కింద 117వ
రోజు అని వ్రాసుంటే 7ను చెరిపి 8 చేస్తాడు.
మూడోబోర్డుమీద, ‘విన్నపాలు వినవలె’
అన్న శీర్షిక. దానికింద ‘అడగందే అమైన్నా
పెట్టదు. అడిగారని నాన్నా ఇవ్వరు’ అన్న
సూక్తి. దానికింద ‘బన్ పాస్కి 350’ అని
వ్రాసుంటే 3 చెరిపి 1 వేసి- బన్ చెరిపి
రూట్స్ మార్చి-

Scene No. 2

గాజాల గలగల. మౌన్ క్లిక్. లక్షీకాంతమ్మ
 పేరు జామ్ అయి పెద్దదోతుంది. ఆ
 పేరులోంచీ గాజాలచేయి. మళ్ళీ గాజాల
 గలగల. ఆ శబ్దానికి జతగా అట్లకాడను
 బూరెలమూకుడులో కదుపుతున్న శబ్దం. ఆ
 నేపథ్యంలోంచీ ఓ గొంతు.

లక్షీకాంతమ్మ: ఆ(పనిమధ్యలో ఉన్నాను. కాసేపా
 గండి. కనిపిస్తాను.

Scene No. 3

గాజాల గలగల. మౌన్ క్లిక్. రవికాంత్ పేరు
 జామ్. ఆ పేరులోంచీ తనలో తను
 మాట్లాడుకుంటూ రవికాంత్.

రవికాంత్: నేను అమెరికా వెడుతున్నాన్నా. అది
 నిజం. నేను మన తెలుగుమ్మాయినే
 పెళ్ళి చేసుకుంటాన్నా. అదీ నిజం.
 ఎవరా అమ్మాయంటావా?

అటూ ఇటూ చూసి అమ్మా- గోడకు చెవులుంటాయి.
 గోడవతల నాన్నుంటారు. ఇప్పుడు
 చెప్పను కాక చెప్పను.

అంటూంటే కెమేరా ఫోకన్ మారి అతడు
 సెల్ఫోన్ మిత్రుడితో మాట్లాడుతున్నట్లు

తెలుస్తుంది.

Scene No. 4

గాజుల గలగల. మౌన్ క్రిక్. శశికాంత్ పేరు
జామ్. ఆ పేరులోంచీ తలుపులు మూసి
ఉన్న ఓ బెట్రూం. అక్కడ భావకవి వేషంలో
కూర్చుని సాలోచనగా ప్రాసుకుంటున్న
శశికాంత్.

శశికాంత్: ‘నీవు కాక వేరెవరైనా నవ్యలేరు
వెన్నెలలాగా’- ఆహో ఎంత గొప్పగా
చెప్పామను! ఇంత గొప్ప కవిత
ప్రాసినవాణి ఒక్కసారి కళ్ళారా
చూడాలి-

అంటూ అద్దం ముందుకు వెళ్ళి-
పాలో బ్రదర్
అంటూ ప్రతిబింబాన్ని పలకరిస్తాడు.

ప్రతిబింబం: బోత్తిగా ఒరిజినాలిటీ లేదు.
పలకరింపుక్కాడా సినిమా టైటిల్ కాపీ-

అని విసుక్కుంటుంది.

శశికాంత్: (పట్టించుకోకుండా) ఓకే- నా పిలుపు నీకు నచ్చలేదు- మరి
నా కవిత?

ప్రతిబింబం: నీవుకాక వేరెవరైనా ప్రాయలేరు శ్రీశ్రీ
లాగా?

శశికాంత్: అబ్బా- ఇదే మాట క్రిం కూడా అంటే-
ఓహ్-

అంటూ మెలికలు తిరుగుతాడు

ప్రతిబింబం: క్రిష్ణ ఎవరు?

శశికాంత్ చెప్పాలని నోరు తెరిస్తే తలుపు

తట్టిన చప్పుడు.

శశికాంత్: క్రిష్ణ గురించి ఇప్పుడు కాదు.

కానేపాగేక చెప్పాను

అంటూ చకచకా వేషంమార్చి తలుపు

తీస్తాడు.

Scene No. 5

గాజుల గలగల. మౌన్ క్రిక్. ప్రమోద పేరు

జూమ్. ఆ పేరులోంచీ అందమైన ఓ టీనేజ్

అమ్మాయి ప్రమోద. ఆమె విన్నపాల

బోర్డుమీద 150ని 650 చేసి-

ప్రమోద: అమ్మా! ఈ నెలనుంచి నా మూడు

ఆరయిందేవ్- ఆహ్- నాన్నగారి చేతికి

ఎముకేలేదు.

అంటూండగా వెనకాల అలికిడి. అటు

చూస్తే-

వెంకట్రావు: నాకు చేతికముకలేదు కానీ చేతిలో

డస్తరుంది-

అంటూ అంకె మొత్తం చెరిపేస్తాడు.

నాకు చేతికముకలేదు కానీ చేతిలో

డస్తరుంది-

Scene No. 6

గాజల గలగల. మౌన్ ‘క్లిక్’. ఆ వెంటనే
కంప్యూటర్ మానిటర్లో దివ్యతేజం. ఆ
తేజంనుంచి ఆవిర్భవించిన ‘ముళ్ళపూడి
కుటుంబం’ అన్న శీర్షిక. బాణంగుర్తు పూజ
పేరును క్లిక్ చేస్తే ఆ ఇంటి గేట్లోంచే
బాణంలా దూసుకొచ్చిన సూటి, దానిపై
హెల్మెట్ ధరించిన పూజ. కాస్త
దూరమెళ్ళగానే థాం అన్న శబ్దంతో టైరు
పంక్చర్. పూజ బ్రేకువేసి హెల్మెట్తిని
బండిని రోడ్సుపక్క పార్క్ చేసి- సెల్ తీసి-

పూజ: హలో! మేనేజర్-

అంటుంది. మరుక్కణం ఆమె పక్కన రెండు
బైక్సు ఆగాయి. ఒకదానిపై మేనేజర్.
మరోదానిపై ఉన్న అపరిచిత యువకుడు: లిఫ్ట్?
అన్నాడు.

పూజ: థాంక్యూ- మీరెటు వెడుతున్నారు?

అనడిగి- అతడు చెప్పేలోగా	ఓకే- దట్ సూట్సు మీ-
అంటే యువకుడు తెల్లబోయి చూస్తాడు.	

శాలోగా

మేనేజర్:

అపరిచితుణ్ణి ఉరుముతూ చూసి నేనొచ్చేసాను మేడమ్!

అంటూ ఆమెవంక అతి వినయంగా

చూసాడు.

పూజ: అన్నట్లు- మీరు తైగింగులో ఎక్కపర్చ
కదూ! ఒకేసారి రెండు బైక్కు నడిపారని
గుర్తు.

మేనేజర్ ఛాతీ ఉబింది. ఔనన్నట్లు

తలూపి అపరిచితుణ్ణి నిర్మక్యంగా చూసి

తన బైక్ వెనకాల సీటుని రుమాలుతో

తుడిచాడు. పూజ ఆ సీటుమీద సూక్ష్మి

తాళముంచి-

పూజ: మరి- సూక్ష్మి వెనకిగై, బూయిటీ
ముందుకి!

అని అపరిచితుడి బైక్ వెనుక కూర్చుని

ఎటు వెళ్లాలో దారి చూపిస్తుంది. మేనేజర్

ముఖం పాలిపోతుంది-

మేనేజర్: ఏదోరోజున నీతో మారేజ్ మానేజ్
చేస్తాను. పెళ్ళయ్యాక నన్నిలా మానేజ్
చెయ్యడం నీవల్ల కాదు. నేను
సామాన్యణ్ణి కాదు.

కమేరా బైకుమీద ఫోకన్. అపరిచితుడు

మూడుసార్లు సడెన్బేకులేసాడు.

మూడోసారి పూజ అతడి తలమీద గట్టిగా

మొట్టి,

పూజ: స్థావ్

బైక్ ఆగింది

8
నాటీ వెనకిగై బ్యాటీ ముందుకి- ఒకే

అపరిచితుడు: నాటీ నేను కాదు- మన రోడ్డూ,
ఉంఘికూ! ముందుంటే మీరూ
నాకులాగే సడెన్బేకులేయక తప్పదు.
పూజ: వేస్తే వేస్తాను కానీ మీకులా కాదు. నేను
బేకేస్తే మీరు బండిమీంచి శోట-

అపరిచితుడు తెల్లబోయాడు. ఒక్క

కుదురుతో బైక్ స్థారైంది.

Scene No. 7

గాజాల గలగల. మాన్ ‘క్లింక్’. బాణంగుర్తు

వేణుగోపాల్ పేరును క్లింక్ చేస్తే- భార్యాపటం

ముందు వేణుగోపాల్. ఆయన తన

చేతిలోని గులాబిని పటంముందుంచి-

వేణుగోపాల్: అమ్మాయి వయసులో ఉంది. నువ్వు
నా మనసులో ఉన్నావు. మీరిద్దరూ
ఎటు నడిపిస్తే అటే నా నడక-

అప్పుడు పటంలోంచీ- మరి మీరా?

అని వినిపిస్తుంది. వేణుగోపాల్ ఊహాలో

మీరా- తన ఒడిలోని పూజ తల

ఆప్యాయంగా నిమురుతూ. ఆయన

ముచ్చటగా నవ్వు పటాన్ని చూసి-

వేణుగోపాల్: మీరా- పూజకు అంటీ. ఐతే నాకేంటీ?

అంటూ పాత పుప్పును తీసి బయటకొచ్చి

చెత్తకుండీలో వేయబోతూండగా సూగుటీ

పార్చు చేస్తున్న మేనేజరు కనిపిస్తాడు.

వేణగోపాల్: బండిక్కడే ఉంది- అమ్మాయేదీ?

మేనేజరు ముఖంలో ఉక్కోషం.

మేనేజరు: దార్లో ఔరు పంక్చరైతే...

ఆంటూ జరిగింది పితూరీలా చెప్పబోతాడు.

వేణగోపాల్: ఔరు పంక్చరా? ఐతే రిపేరు సంగతి
చూడు-

అని లోపలకు వెడతాడు.

Scene No. 8

గాజుల గలగల. మాన్ ‘క్లిక్’. ఆ వెంటనే

కంపూర్చుటర్ మానిటర్లో దివ్యతేజం. ఆ

తేజంనుంచి ఆవిర్భవించిన ‘పప్పు

కుటుంబం’ అన్న శీర్షిక. బాణంగుర్తు

వెంకటలక్ష్మి (లక్ష్మి) పేరును క్లిక్ చేస్తే

‘ప్పాటూర్చు ఆఫ్ లిబ్రీ’. దాన్నే తదేకంగా

చూస్తున్న వెంకటలక్ష్మి.

వెంకటలక్ష్మి: ఈ జీవితానికి అమెరికా వెళ్ళేదప్పుడో,

ఆ కాగడామీద టీ కాచుకునేదప్పుడో?

అని నిట్టూర్చుతే లోపల్చుంచి-

అదే కాగడాపెట్టి కొడితే కాగడాపెట్టి

వదికినా కన్నించకుండా పోతావ్.

ఆత్మారాముడు గోల చేస్తున్నాడే

వెంకటలక్ష్మీ! ముందు టీఫిన్ సంగతి

ఆ పిలుపే నాకు నచ్చదు. సన్ను లక్ష్మి
వెంకటలక్ష్మి: అనమని ఎన్నిసార్లు చెప్పాలీ?

Scene No. 9

గాజుల గలగల. మాన్ ‘క్లిక్’. బాణంగుర్తు
జానకిరామయ్య పేరును క్లిక్ చేస్తే-
బ్రెడ్ సైన్సుల మధ్య ఆవకాయ రాసి,
టమేటాలు పిండి సూప్ చేసి- డేబులుమీద
పెట్టి-

వెంకటలక్ష్మి: జాకీ! టిఫిను రెడీ-
జానకిరామయ్య: దీని అమెరికా పిచ్చి మండిపోనూ-
ఏమండీకి బదులు జాకీ అంటుంది.
అదీ- తనే నామీద సవారీ చేస్తూ
అని గొఱుక్కుని టిఫినేమిటి లక్ష్మి!
వెంకటలక్ష్మి: శాండూవిచ్చి, సూప్ గూ-
జానకిరామయ్య: పేరుతోనే ఆకలిన్న చంపేసింది.
అందుకేనేమో ఇంగ్లీషువాడు కూడా
దానికి విచ్ అని పేరెట్టాడు

గొఱుక్కుంటాడు

Scene No. 10

గాజుల గలగల. మాన్ ‘క్లిక్’. బాణంగుర్తు
కృష్ణవేణి (క్రిష్ణ) పేరును క్లిక్ చేస్తే-
అద్దంముందు- లంగా, జాకెట్, వోఫీలో

తన్న తాను చూసుకుని మరిసిపోతున్న

కృష్ణవేణి. లోపల్యుంచి-

క్రిష్ణ డియర్! శాండూవిచ్చు, సూపూ-

రెడీ- కాలేజీకి ట్రైవోతోంది- త్వరగారా!

అన్న పిలుపు.

కృష్ణవేణి: శాండ్విచ్ అనడం రాలేదు కానీ నన్న

మాత్రం క్రిష్ణ అని చక్కగా అంటుంది.

అనుకుంటూ క్షణాలమీద జీన్నులోకి మారి

ఈ త్రైసైతే అమృతో నో ప్రోబ్లమ్

అనుకుని

వస్తున్నా అమ్... మమ్ము

అని విప్పిన బట్టల్ని భీరువా అర అడుక్కి

దాచేసింది.

Scene No. 11

గాజుల గలగల. మౌన్ ‘క్రిక్’. బాణంగుర్తు

లీలాకృష్ణ పేరును క్రిక్ చేస్తే- పదేళ్ళు

లీలాకృష్ణ క్రాన్వర్త పజిల్ ముందున్నాడు.

లీలాకృష్ణ: చిన్నవాణి. ప్రేమంటేనే తెలియదు.

ప్రేమకు పర్యాయపదమేం తెలుస్తుందీ-

పెద్దాళ్ళనడగాలి-

అనుకుంటూ లేచాడు. వరుసగా తల్లి,

తంత్రి, అక్క పెదవి విరిస్తే-

లీలాకృష్ణ: ఈ ఇంట్లో పెద్దాళ్ళకూ తెలియదు

ప్రేమంటే! పక్కింట్లో ట్రైచేస్తే బెటర్.

Scene No. 12

లీలాకృష్ణ వెంక్రూవింటికెళ్ళు ముందు

రవికాంత్ నడిగాడు.   అతడు   పూజకు

ఫోన్ చేసాడు.   పూజ   మీరా   ఆంటీకి   ఫోన్

చేస్తే-

మీరా:   అడిగింది   నిన్నుకదా-   ప్రేమంటే   పూజ
అని   చెప్పు.

అంది.   పూజ   రవికాంత్ కి   చెబితే   అతడది

లీలాకృష్ణకి   చెప్పలేక   నీళ్ళు   నమిలాడు.

లీలాకృష్ణ   శశికాంత్   దగ్గరకెడితే-

శశికాంత్:   నీకు   చెప్పకూడదు.

అని   తప్పించుకున్నాడు.   లీలాకృష్ణ

ప్రమోదనడిగాడు-

ప్రమోద: నాకు   తెలిసినట్లు   ఒప్పుకోకూడదు.

అని   తనూ   తప్పించుకుంది.   లీలాకృష్ణ

వెంకట్రావునడిగితే   ఆయన-   డిన్సేస్ బోర్డులో

అతికించడానికి   కటింగు   దొరుకుతుందేమో

నని   పుత్రికలు   తిరగేయ   సాగాడు.   చివరి

ప్రయత్నంగా   లీలాకృష్ణ   వంటింటి

ముందుకెళ్ళి-

లీలాకృష్ణ: ఆంటీ!   ప్రేమకు   పర్యాయపదం   మీకు
తెలుసా?

అనేసి   అలవాటుగా   వెనక్కు

తిరగబోయాడు.   అప్పుడు   ఆగరా

ఆంటూ   ఈ   మధురస్వరం.   నువ్వుడిగిన   ప్రశ్నకు   జవాబు-   వండి

వడ్డించేవాళ్ళకే తెలుస్తుంది. వండేది

ప్రేమతో. వడ్డించేది ఆప్యాయతతో.

అందుకని ప్రేమ, ఆప్యాయత-

పర్యాయపదాలు

అన్న మాటల వెనుకనుంచీ ఓ స్త్రీమూర్తి

ప్రత్యక్షం. ఆమె ముఖంలో ప్రేమచిందే

చిరునవ్వు. చేతిలో ఆప్యాయత స్వరించే

వడ్డన గరిట. కెమేరా చేతి గాజులమీదకు

మళ్ళీతే-

గాజుల గలగల. మాన్ ‘క్రిక్’. ‘రేపు మళ్ళీ

కలుధ్యాం’ అన్న వాక్యం మానిటరుపై

కనపడుతుంది.